

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1	pesseta trimestre
Fora	1'25	id. id.
Estranger	1'50	id. id.
Un número 10 céntims		

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
SABATERIA-VELLA 2-1.º

ANUNCIS Y COMUNICATS
Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari

Any 2.º

Dissapte 20 de Abril de 1895

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 55

SECCIÓ GENERAL

Sometents de Catalunya

Després de nostra campanya á favor de la llibertat d' insignias pera l' ús dels Sometents, creyém deber inexcusable 'l donarvos compte de sos resultats.

En apariencia, y si atenguessim sols á las satisfaccions del amor propi, deuríam galejar d' haver obtingut una senyalada victoria; que moralment de tal podria considerarse l' haver inclinat á la Comissió Organitzadora del Cos á reconexer la existencia d' un error en sa elecció dels porta-escopetas antiregionals. En efecte: la Comissió ha tornat en part sobre son primer acord pera rectificarlo en lo sentit de tolerar parcialment las inscripcions catalanas, mal siga sobre las faxas de colors oficials.

Mes si aparentment sembla que 'ns podriam donar per satisfets, no es aixís en realitat atenent al fondo del problema debatut. Se tractava de reivindicar lo dret dels Sometents á usar indistintament lo trajo é insignias que més s' avinguin al temperament y condició de cadascú, ó sia, en substancia, evitar los inconvenients de tota uniformació dintre 'l Cos; y en aquest punt la Comissió ha mantingut llastimosament son erro, agravantlo més encara ab sa persistent designació de faxas oficials y la prohibició absoluta y expressa de tota altra mena de insignias que no sigan las per ella adoptadas.

Aixís, donchs, d' ara endavant ja se 'ns podrá regatejar la característica llibertat de que disfrutaren sempre nostres ascendents en l' ús de sos trajos y arreus complementaris, y, com la pendent es en aquest punt molt relliscosa, per ser massa relatiu lo criteri á seguir en la definició ó apreciació de lo que son insignias ó no ho son, qui sab si algún dia arribará á prohibirse fins la mateixa barretina per sa genuhina representació regional.

La ensopegada es de doldre. Més que l' acord en sí, 's presta á lamentables abusos lo precedent que senta. Oportunament ho anunciárem ja en document oficial endressat á la Comissió. Aixís com avuy s' ha escullit pera uniformar un senzill porta-escopetas, demá se pot triar la gorra, más enllá altra part del vestit y darrerament lo trajo sencer. Aixís després d' haver servit uns en l' exércit los anys de lley, ó d' haverse redimit altres en metálich de tal obligació, se trobarán algún dia 'ls nostres sometents convertits en verdaers soldats, si 'ls plau per forsa; y soldats dels que no menjan, ni cobran ni gastan res del erari públich.

Si aquest perill fos encara aislat, menos mal: lo pitjor es que constitueix un síntoma d' altres perills més graves. Veyám sinó ¿pera que 's necessita uniformar á tots los Sometents del Principat si, per sa propia naturalesa tradicional, no deuen sortirse de llurs respectivas comarcas, tenint cada un d' ells circumscripca sa esfera d' acció á la defensa del ordre y la pau, vidás é hisendas compresos en lo terror que propiament trepitja? ¿Es que algú ha somniat ja en moviliarlos quan convingui, al istil d' un gran exércit, pera destinarlos á defensar quelcom mes que 'ls esclusius ordre y tranquilitat de sas corresponents localitats ó comarcas? No serém pas nosaltres qui aventurém una resposta; sabém sí que no fá pas gayres anys se murmurá ja, ab ocasió d' un pronunciamient fracassat en la provincia de Girona, dels propósitos per algú manifestats sobre 'l servey que en tal cas podían fer los Sometents á las Institucions; volgué la casualitat que 'l rumor no pogués alashoras confirmarse; però 'l camí que 's segueix no es gayre tranquilisador pera la verdadera missió dels Sometents, ben radicalment distinta de la dels exércits retribuïts.

Aquestos, que viuhén á costas del Estat, fent una vida de perfectes rentistas en temps de pau, son los únichs obligats en dias etzarosos á vetllar per la de-

fensa dels poders públichs y la conservació del ordre nacional. ¡Lluhits estarían los ja prou desventurats contribuyents espanyols si, després de sostenir ab faxugas cargas lo pressupost oficial de la Guerra, haguessen encara de fer efectiva llur prestació personal pera suplir la sua utilitat en los pochos casos que pot resultar positiva! Naturalment que axó á Espanya ja no es tan estrany com sembla á primera vista, puix apenas s' apunta conflicte sense que la cooperació privada dega acudir ab homes, barcos ó diners á sa bona solució, com sobradament ho provan las campanyas d' Africa y Cuba, l' alarma de las Carolinas y la expedició de Melilla; però deu distingirse sempre entre aquestos sacrificis personals que espontáneament vullga imposarse 'l pays y 'ls que forsosament poguessin exigirse á entitats ú organismes que per sa especial condició y carácter deuen esterne naturalment exempts.

Perque deu entendres, estimats compatricis, la verdadera naturalesa del actual Sometent, que segons la genuhina tradició mellor anomenariám *Sagramental*. Lo Sometent propiament dit sí que en realitat venia á ser una mena d' exércit que tenia d' improvisarse en los cassos graves, perqué en son temps, essent Catalunya mestressa de sas accions, no hi havia milicias permanents, ni 's feyan llevas forsosas, ni anava ningú á servir al rey com no fos en cassos de molt estreta necessitat, per curta temporada, darrera del Rey en persona y encara dins de Catalunya. Mes lo *Sagramental*, ó Sometent *vehinal*, que es lo d' avuy en dia, es una confederació formada entre 'ls vehins dels pobles y masías pera expel·lir als malfactors ab l' alsament d' un cert número d' homens armats y dirigits per cabos previament convinguts. Aixís per exemple, podem dir que 'l Sometent *vehinal* del Plá del Llobregat, primer de tots en sa fundació, te son particular origen en un pergami del alt Rey en Jaume 'l Conqueridor, qui en 15 de Janer de 1257 «... *juntament ab lo bisbe y capitol de la Seu de Barcelona y altres eclesiástichs havents jurisdicció y ab los prohombres qui formavan lo municipi de la dita ciutat, considerant que 'ls pagesos del Plá del Llobregat eran molt sovint dampnificats pels lladres que 'ls furtavan los fruyts y altres bens, y volent obviar ab eficacia á tals danys y perills, ordená que constituïts los dits pagesos per parroquias, ço es, Sant Boy, Sant Joan Despl, Santa Maria de Cornellá, San Climent, Santa Maria de Sans, Esplugas, San Just Desvern, San Feliu, San Vicens dels Horts, Santa Creu de Olorde, Molins de Rey, Santa Coloma, Viladecans, Gavá, Castelldefels, y del terme del castell d' Areprunyá (es dir, tots los homens del Plá del Llobregat), poguessin tenir armas en llurs casas, com ballestas, espasas y llansas, ab las quals se poguessen defendre, y que, si qualsevol d' ells era dampnificat ó robat per algun lladre ó bandoler, tocás la campana y tantost ohit lo toch los homens avehinats en las parroquias sobreditas deguessen exir pera donarli ajuda.*»

De igual manera, se organísá mes tart lo Sometent *vehinal* del Vallés, autorisat pel rey Jaume II, en 28 de Juliol de 1314; y axí aná poch á poch y parcialment extenentse com taca d' oli per tot arreu de Catalunya. Vol dir axó que en realitat, lo *Sagramental*, ó sia nostre Sometent d' avuy, no es pas institució d' una sola pessa, sinó mes bé un conjunt d' institucions *vehinals* que han viscut en sos orígens y podrián perfectament subsistir aisladas, sense cap exstricta necessitat de unificar llur direcció com sos reorganitzadors d' avuy cregueren convenient, ni molt menys uniformarla en sas accions, en son vestir ni en sas insignias, com ha comensat á intentarho sa actual Comissió directiva.

Apart d' axó, deu entendres també que la institució del Sometent, baix son aspecte de *vehinal*, prové d' una época en que no existían altres organismes destinats á cumplir sa finalitat, de la mateixa manera que ab lo caracter d' exércit subsistí sols en los temps

en que no hi havian milicias permanents. Avuy que tením cossos de seguretat y policia, avuy que tením guardia civil, mossos de la esquadra y guarderia rural armadas, son objectiu es purament complementari pera 'l desempenyo dels serveys á dits elements encomanats; y tant es axís, que á sér nostre pays més afortunat en la administració y govern dels interessos generals, quedant la pau y l' ordre públich degudament garantits per la existencia d' aquells organismes que tots mantením, cap necessitat tindria d' existir nostre actual Sometent com no fos pera desvetllar sas energias contra 'ls invasors forasters en dias de perill pera 'ls drets de la Patria.

Desgraciadament no es aixís; y ben alt ho pregonan los serveys que cada dia ha de prestar nostra amada institució y que la convertexen en essencialment necessaria pera suplir las deficiencias oficials en la conservació de la tranquilitat de Catalunya; pero de totas maneras, may ha de perdres de vista que sa esfera d' acció es purament privada, que sos serveys son voluntaris y gratuhits, y l' esperit que l' anima es lo pur esperit individual de conservació posat en práctica y aplicat corporativament á la obtenció d' uns beneficis que l' Estat per sí sol deuria prestarnos á cambi dels sacrificis pecuniaris que 'ns imposa.

Entés aixó, 's compren bé la naturalesa lliure del Sometent; son alistament es potestatiu de cada hù, no pas per cap istil obligatori; sa manera de vestir y equiparse está completament al arbitre individual; y fins sa classe d' armament depén del gust y conveniencias de cada hù. ¿Hi ha res més llógich y natural? Sabut es que tota contrassenya-uniforme representa en general sobre 'ls indivíduos que la ostentan certa dependencia que sol equilibrarse ab una determinada remuneració: aixís se galonejan á gust de sos superiors ó amos als soldats, als empleats de ferrocarriis, als dependents de societats de crédito, als criats de la noblesa, etz., pero sos galons ó contrasenyas representan una dependencia que 's paga ab honoraris previament estipulats. Cert que n' hi han que adoptan especials llureyas voluntariament, pero aquestos las esculleixen á son albir y sense consultar lo gust dels altres, se las posan com se las treuhen, y fins las cambian de formas y color si axí 'ls hi plau.

¿Per qué, donchs, los Sometents, que som essencialment lliures, y en lloch de cobrar res de la Institució, la servím de grat ab nostra prestació personal, per qué havém de sufrir la absurda imposició de no poguer usar altres insignias que las adoptades per la Direcció del Cos, quan ni 'ls Reglaments ho preceptúan ni las tradicions ho abonan? En bona hora que 's posin las faxas oficials aquells que, segons la Comissió, las han demanat y desitjan portarlas; no 'ls hi envejém son mal gust y migrat criteri, pero 'ls hi respectém son perfecte dret á durlas. Mes á nosaltres, que 'ns desplaughen pel fondo y per la forma ¿per qué prohibirnos las que sigan més acomodadas á nostre gust artístich y á nostre criteri patriórich?

Molt deplorable es, estimats compatricis, l' erradíssim criteri que ha inspirat l' acord de la Comissió Organitzadora. Iniciar lo camí d' un sol uniforme pera tots los Sometents, quan fins l' exércit retribuït té pluralitat d' insignias pera sos cossos y batallóns, es atentar cruelment á la exuberant vida de nostra institució que tan essencialment se caracteriza per la varietat de llurs manifestacions, acomodadas al caracter de las distintas comarcas; es perjudicar sa serietat que espléndidament s' havia mostrat fins avuy, més en sa brillant fulla de serveys que no pas en la forma y vestit dels que la escrigheren, ab sa arma per ploma y sa sanch per tinta; es violar sa hermosa senzillés que repugna á tota llampant uniformació, per ser aquesta germana bessona de la fantotjeria y prop-parenta de la afeminació. Lo Sometent, al que un de sos més entenimentats qüefes, en Mola y Martinez, calificá de *institució modesta ajena á toda ostentación y brillo exterior*, no es un grupo decoratiu, com lo simbo-

sat pels sometents de Girona, uniformats ab barretina y faixas castellanans davant del monument á sos valents progenitors, sinó una colectivitat que deu anar directament á son práctic objectiu, sense pararse en la elegancia de sa marxa. Aquella passejada al *uno, dos...* dels sometents gironins, purament destinada al efecte escenogràfic, es la mes trista alegoria del fi que, pot ser ab tota inconsciencia, persegueix nostra Comissió Organitzadora ab tan desdixats acorts com lo de las faixas oficials.

Reflexionéu, compatricis, sobre l'esgarriat camí que porta nostra amada Institució. Si l'acort que avuy lamentém ne fos l'únic símbol, encara se 'ns podria tatxar de pessimistas; pero la degeneració 's manifesta palpable ab altres massa eloqüents detalls, dignes d'atenta observació. Si analiséu la composició de la actual Comissió Organitzadora del Cos, veuréu que en ella hi forman já, ab visible augment cada día, una pila d'elements polítichs, casualment afins, qual subjecció á quefaturas forasteras es mala norma pera la independéncia y rectitut de criteri en la direcció del Cos; notaréu en conseqüencia, que, junt ab dits elements, van infiltrantshi massa depressa totas las corruptelas inherents á la xorca política que 'ns governa, ó siap la discurseria parlamentaria en las funcions directivas, y la influencia del caciquisme en los nombraments de cárrechs, manifestada especialment aquesta última per la plaga cunerista, tan oposada á las tradicionals prácticas del Cos, y gracias á la qual representan ja avuy dintre la Comissió varias comarcas uns senyors que no hi tenen en ellas arrel ni prestigi de cap mena, ni 'n son fills, ni hi viuen, ni hi posseheixen cap respectable interés que justifiqui sa elecció; y així mateix vos penetraréu del esperit uniformista anti-catalá que hi senyoreja atenent al predomini que hi exerceixen los elements oficials, francament forasters, y alguns altres personatjes del pays prou descastats pera no usar sa llengua materna ni en las conversas de familia. Mala atmósfera es aquesta pera desenrotllarshi xamosa la catalana Institució.

En tals circumstancies, com extranyará ja ningú que 'l periódich del Somatent *Paz y Tregua* 's publiqui en idioma foraster, ni que las sessions de la Comissió Organitzadora 's celebrin en castellá y ab pretensions oratorias prou enutjosas pera impedir tota iniciativa ó expansió als Vocals de bona sava catalana, propietaris y creadors de sas terras, y residents en sos partits corresponents, ó sia als mes genuíns representants de la Institució? Ni com sorprendrá al nostre poble que 'ls reglaments é Instruccions pera 'ls sometents se circulin en llengua diferenta á la que tots ells parlan y entenen; ni com s'admirará de que en lo sí de sa Junta hagi arribat á proposarse en sério, y ab la protesta expressa d'un sol Vocal la prohibició de que 's cursin en lo Cos las comunicacions escrites en catalá?

¡Ah, companys, que la pendent es irresistible!

(S' acabarà.)

Primer Congrés interregional

La Comissió de Representants de la Regió Gallega ha formulat ja lo projecte de bases que se han de discutir en lo primer Congrés interregional que se celebrarà á Pamplona. Véules aquí, publicades per *La Unión Gallega* de la Corunya:

BASE 1.ª—Navarra, les Provincies Bascongades, Catalunya y Galicia, entenen que convé á la defensa de sos drets, á la integritat de sa personalitat jurídica y á la llibertat de ses respectives patries, sentar las bases de una unió interregional pera definir sa actitut al davant dels Poders constituïts, inspirarse en las matexes idees de organització política y realisar de comú acort la propaganda regional.

BASE 2.ª—Tres son les gestions que ha de resoldre desde luego lo primer Congrés interregional: 1.er Idea del Regionalisme segons les regions colligades; 2.^{on} Atribucions que han de correspondre al Poder Central d'Espanya, segons la doctrina regionalista; 3.er Medis de portar á cap la propaganda comú de les quatre regions unides.

BASE 3.ª—Lo Regionalisme espanyol pot compendrer en les següents conclusions: 1.ª Espanya será sempre, y com are, un sol Estat, quina unitat política é integritat territorial deu respectarse y mantenirse com en la actualitat; 2.ª L'Estat espanyol deu dividir-se en regions, quines reconexerán per base los cercles naturals ó territoris que formavan los antichs regnes, y aquestes Regions se organitzarán interiorment per si matexes y dirigiran, administraran y governaran sos propis interessos ab entera independéncia del Poder Central; 3.ª Aquest Poder Central que lo mateix pot afectar la forma monàrquica que la republicana (lo que declara lo Regionalisme questió indiferent y lliure), sols governarà y regirà los interessos comuns y generals á totes les regions;

BASE 4.ª—Les atribucions del Poder Central serán:

- 1.ª Representar á Espanya y declarar la pau y la guerra.
- 2.ª Organisar los cos diplomàtic y consular.
- 3.ª La legislació arancelaria, la celebració de tractats de co-

mers y la organització, direcció y administració del Impost de Aduanes.

4.ª Direcció y organització del exercit y la armada.

5.ª Resolució de les colissions y conflictes que occorren entre les regions.

6.ª Les carreteres, ferrocarrils y demés obres públiques interregionals y de interés comú.

7.ª Formació dels *Pressuposits centrals*.

8.ª Recaudació y contabilitat del cupos y encabessaments ab que cada regió contribuhexi als gastos del Poder Central, deguent fixarse dits cupos en les Corts Regionals pera esser discutits y votarlos després en les generals del Estat.

9.ª Contractació d'emprestits y administració del Deute públich, deguent repartirse á *prorrata* entre les regions, tant lo capital com los interessos, adoptant simultaneament com bases d'aquesta distribució: 1.ª La suma dels rentistes establerts en cada regió y lo capital que representin; 2.ª La població; 3.ª La riquesa agrícola é industrial.

10.ª Lo monopoli de les enseyanes tècniques necessaries pera los serveys que li corresponguin com les carreteres de *Aduanes, Consulars, navals, militar, etc.*

11.ª La direcció y régimen de les colonies.

12.ª La convocatoria y organització de les *Corts generals*, que se comosaran de *Representants* naturals de les Regions, elegits per elles conforme al método ó sistema electoral que cada una lliurament adopti, fixantse lo nombre total de diputats per la base de població.

13.ª Tot lo referent al Patrimoni del Fisc y Bens del Estat.

14.ª Fixar la unitat monetaria essent l'encunyació lliure pera les regions, baix l'inspecció del Poder Central.

15.ª Qualsevols altres serveys que per sa naturalesa y condicions sian de interés general y comú á totes les Regions d'Espanya.

16.ª Usar del llenguatge *castellà* que será obligatori en los assumptos comuns y en les relacions interregionals.

Medis de propaganda

BASE 5.ª Pera portar á cap la propaganda comú del Regionalisme per les Regions congregades se nombrará en aquest Congrés una comissió permanent composta de *cinch* representants ab l'objecte de cumplir los següents fins: 1.er Cuidar de la execució dels acorts del Congrés en la Regió respectiva; 2.^{on} Relacionarse entre ells pera exercir una acció comuna en tot alló que convingui á les regions unides; 3.er Acordar totes les Comissions la celebració de nous *Congressos interregionals* en lo temps y forma que se cregui oportú y en los que podran renovarse les *Comissions permanentes*.

BASE 6.ª Tot moviment de protesta de una regió será secundat, dintre de les vies legals, per les demés Regions, encarregantse les *Comissions permanentes* de ferho axis, sense esperar les excitacions de la Regió ofesa.

BASE 7.ª Se comunicaran directament entre ells y s'ajudarán en la propaganda comú: 1.er Los Centres regionalistes de cada pahis y fins aquells de caracter regional que 's cregui convenient; 2.^{on} Los diaris y revistes de cada regió; 3.er Tots los propagandistes, escriptors y periodistes de les regions unides, ya directament, ya per medi de les respectives comissions.

BASE 8.ª Lo Congrés deu estudiar lo millor medi de fundar un Diari regionalista á Madrid, y mentres tant lograr que en la premsa actual, tingan una representació propia les Regions congregades.

BEN DIT

Veus aquí los párrafos més interessants d'un substanciós article de *El Tiempo*, orgue del Sr. Silvela, que semblan escrits per qualsevol dels enemichs del desgavellat sistema que 'ns governa y donan rahó de lo que son avuy la generalitat dels polítichs y de quins elements se forman los partits militants. Lo testimoni es de major escepció, y encara que 's pugui dir que respira per la ferida, y que 's compregui que la seva intenció ha sigut principalment combatrer als romeristes, resulta que á qui posa en evidencia es als partits tots en general y sobre tot als saltimbanquis de la política que son avuy los que sempre y en tots los partits suran y los que forman ja quasi esclusivament la massa de dits partits. De segur que tots los nostres llegidors conexen á alguns d'aquestos polítichs, mestres en ballar lo rigodón de que 'ns parla graficament l'articulista de *El Tiempo*. Pero aquest pot consolarse ab la seguritat de que 'l die que 'ls seus sian poder tindrà á son costat quasi á tots ells. L'únic que per desgracia y mani qui mani los ha de sufrir sempre es lo pays.

«Passaren aquells temps en que progressistes y moderats, separats per abims infranquejables, formavan grnpos que 's negavan mutuament l'aygua y l'foc; ne vingueren d'altres en que la bona educació comensá á admetrer lo tracte entre 'ls adversaris; altres ne seguiren en que les componendes s'amagavan hipócritament, y per la breixa d'aquestos *avensos*, acabá pera escarpase tota idea de conseqüencia y per convertir-se les relacions entre 'ls partits en una verdadera comedia, en la quina si 'ls desprevinguts y 'ls tontos carregan ab la pitjor part, los tráfugues, los axerits, los habilidosos y los vividors troban sempre medis de mantenirse á flor de aygua y de representar los papers previament repartits pels qui manejan les cireres.»

«Hi ha un refran que diu *totes les cosas volen principi*, y

ningú pot dubtar de que lo que comensa, creix y 's desenrolla sobre tot si es dolent.»

«Recórdis, com exemple, que desde 'l primer gendre, que vol per asserho, va fer la seva carrera, fins á l'enaltiment de tots los fills polítichs, sense protesta del pays, acostumat á aytal escándol y resignat ab ell, han transcorregut solzament uns quant anys.»

«Avuy ja no hi ha ningú que s'atreveixi á discutir la aptitud perfecta que pera esserho tot te qui á aytal posició ha arribat, la *genrecracia* es una especie de forsa quina beligerancia electoral y administrativa es regoneguda per propis y estranys; y qui sab si s'arribará á corregir les lleys, posantles ab relació ab los costums, fins á convertir en dret, lo que comensá siguent corrupció abominable.»

«Donchs al present hi un altre senyal, que he deu tenir-se en compte pera marcar lo periodo de decadencia en que está la política.»

«En altra temps era cosa lletja, vergonyosa y mal vista passar d'un partit al altre sense la preparació necessaria; sense donar explicacions suficients pera 'l cambi de posició á la opinió pública; sense que la modificació dels ideals s'hagues verificat ab lo degut temps y per fets que la justificassen; y, sobre tot, sense que 'l cambi se fes en periodo en que la evolució no fos seguida immediatament de ventatjes personals.»

«Ara la política es un veritable rigodón. Los homens surten dels partits y entren en ells perque si; van y veuen de la probeció al lliurecambi, y d'un circol al altre circol, com si 's tractés de la cosa més natural del mon, y la pregunta «de quins es ara Vosté» se va fent tan usual entre molts, com entre 'ls cómichs sense contracte que anuncian en los periódichs que están á disposició de les empreses.»

«Quan les idees res signifiquen; la conseqüencia res val; la historia dels serveys s'oblida; y l'últim, vinga d'allí ahont vinga, es lo qui triomfa; s'arriba á la completa corrupció de los costums públiques, y axo no pot menys de portar deplorables conseqüencias; perque los organismes en los quins faltan la fé y las conviccions son débils y sols servexen ocasionalment; y se defan ab la matexa facilitat ab que 's forman, al calor del poder, del favoritisme y del pressuposit.»

CRÓNICA

EXTRANGER

Després de moltes conferencies entre lo plenipotenciari xinés Li—Hung—Chang y lo Govern japonés, se ha firmat entre aquells dos estats lo tractat de pau. Segons un telegrama del *The Times* de Londres aquest conté las condicions següents: reconeixement de la independéncia de Corea; lo Japó conservarà las plasses conquistades a Xina y los territoris situats á Orient de Sive; Xina cedix al Japó perpetuament la isla de Formosa y li pagarà ademés una indemnissació de 100 milions de duros; se constitueix ademés entre los dos estats una aliança ofensiva y defensiva contra tota ingerencia estrangera en los assumptos de qualsevol dels dos països.—Segons sembla las plasses ocupades per los japonesos no serán cedidas sino conservades per lo Japó fins á tenir cobrada l'indemnissació.—Segons los periódichs francesos l'ex-President de la República Mr. Casimir Perier está corregint les probes de un llibre titulat: *Sis mesos de presidencia*, en la quin se creu s'hi trobaran revelacions molt curioses sobre *intencions* de la política francesa, especialment sobre sa *conducció* del poder.—S'assegura que, en vista del carácter exclusivament militar y naval que tindran les festes d'inauguració del canal de Kiel, no hi assistirán los embaixador, de Fransa y Russia. Per altra part s'assegura que no més serian invitats á titol privat los embaxadors de les potencies de la triple aliança á pendre part á la excursió que 's farà á la isla de Heligoland. Segons informes d'origen alemany, es probable que 'ls barcos de guerra russos fondejarán á Friedrichsort, y 'ls barcos francesos en lo port interior de Kiel, prop dels arsenals imperials. Se procurará que desembarquin al mateix temps los mariners russos y 'ls francesos.—Lo general Morin, ministre de Marina á Italia, ha fixat la composició de la esquadra italiana que assistirá á les festes de Kiel. Dita esquadra 's compondrá de 8 barcos de guerra dels més moderns; dos acorassats ab reducte central á barbata, lo «*Andrea Doria*» y 'l «*Ruggiero de Lauria*»; dos creuhers acorassats de gran velocitat, lo «*Re Umberto*» y 'l «*Sardegna*»; dos creuhers arietes, lo «*Etruria*» y 'l «*Stromboli*», y dos creuhers torpeders, lo «*Aretusa*» y 'l «*Partenope*». Ademés de dits barcos, hi haurá també 'l yacht real «*Savola*», que portará á bordo á S. A. R. lo duch de Génova. Ja están senyalats los punts que ocuparán las esquadras extrangeres. Lo capitá del port de Kiel fa procedir actualment á la instalació de dues llargues séries de boyes á dreta y esquerra del loch reservat á les esquadres. A cada banda y davant d'aquestes boyes los barcos se colocaran en dues llargues rengleres, disposició necessaria pera 'l gran número de barcos que 's reuniran, per més que 'l port de Kiel tinga una extensió de des kilómetres. Entre cada barco hi haurá un ample canal á fi de no dificultar la comunicació dels barcos á terra. A última hora sembla se topa ab algunes dificultats d'execució. En efecte, á causa de les rescloses, los barcos no poden passar pel canal sino l'última darrera del altre. Resulta que si l'emperador arriba á la una, per exemple, á Holtenu, ahont tindrà loch la ceremoni

d'inauguració, los últims barcos no hi arribaran fins a les vuyt del vespre, quan tot ja estarà acabat. Se creu que les potencies estrangeres estaràn representades á Kiel per una cinquantena de barcos de guerra, y uns 12 almiralls y 16.750 oficials y mariners. Pero la gran revista projectada de les esquadres á Rendsburg será omesa per falta de temps.

ESpanya

Ha arribat á Cuba En Martínez Campos y ha pres disposicions para combatre á la insurrecció que resulta més seria de lo que permetían creure los anteriors telegrames.

Lo resultat de la guerra entre la Xina y l' Japó y la preponderancia d' aquesta última potencia, ha alarmat á alguns sobre l' porvenir de Filipines; nos sembla que 's veurhi molt lluny y anticiparse molt.

En la Península continua ab catxassa la discussió del pressuposts y se barallen de valent silvelins y romeristes preparantse los primers pera derrotar á son antich jefe en les eleccions municipals de Madrid.

S' ha resolt que 'ls 20.000 homes qu' han de cubrir baxes en l' exercit se treguin dels excedents de cupo; axó sí, permetent la redenció y per lo tant ingressant lo govern á més d' homes, una pila de diners.

S' ha publicat també lo R. D. concedint exempció de contribució als terrenos filoxerats y perjudicats per altres plagues naturals.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—(Sessió del 17. 2.ª convocatoria).—Se celebrá baix la Presidencia del Sr. Ciurana, ab assistencia de 10 regidors, essent en primer lloch, llegida aprobada y firmada la acta de la anterior. Se pregueren los següents acorts:

Aprobar varis comptes d' import 529'90 pessetes.

Aprobar los gastos fets ab motiu de la inauguració del monument de la Plassa de San Agustí, que importan 6242'85 ptes.

Nombrar als Sres. Bajandas, Sabat y Oliver per assistir á la Comunió general als malats é impedits.

Ampliar lo vot de gracies donat á la Comissió en la sessió anterior, fentlo extensiu als Senadors y diputats de la Provincia.

Adquirir plantes pera lo jardí de la Devesa.

Comunicar al Ministre de Marina lo sentiment que ha causat la jorna del *Reyna Regent*.

Nostre estimat colega *El Eco de la Montaña* de Olot publicá diumenge últim un nombre extraordinari que honra als que en ell han treballat axis com al establiment tipogràfic del Sr. Bonet, tant per son text com per son treball. Está dedicat á la benedicció de la campana de la Capella de Puig-Agut, quina solemnitat tingué lloch lo die 14.

—Copiem de nostre colega lo *Diario de Gerona*:

«L' illustre director del *Diario de Barcelona* ha escrit ab lo títol *Esto se va*, dos articles notables, com tots los que surten de sa pluma, ab l' objecte d' evidenciar de quina manera van desnaturalisantse axi com nostres costums, les nostres institucions regionals, y per axó examina lo que passa ab lo sometent, al quin, disposicions poch acertades, conduxen á militarisar.

Axó escriu lo dit insigne publicista ab motiu de la qüestió dels porta-escopetes.

«Que 's lo que no escriuria si com nosaltres hagués sentit á dir á tot un governador civil, á arrel d' unes eleccions provincials en les quines un individu de la Comissió organitzadora havia tingut una brillant votació que la forsa electoral d' aquell candidat consistia precisament en sa condició de vocal de la Comissió organitzadora del sometent?»

«No valia axó tant com dir que se havia servit de la seva autoritat pera organisar, valentse del expressat càrrech, als individus del sometent, com á agents electorals de la seva candidatura?»

Axi ho prenguerem nosaltres y com nosaltres tots los qui en aquella ocasió y en altres, oiren al dit governador ratificar la seva opinió de que l' individu aludit era, per son caràcter ab relació ab lo sometent, una potencia electoral.

«Qui sab si lo ocorregut ab lo nomenament de vocal de la Comissió organitzadora corresponent al partit de Sta. Coloma de Farnés, y quina transcendencia aprecia en molt lo Sr. Mañé y Flaquer, tindria una explicació en lo que havém apuntat?»

Lo vocal al qui aludim aspira obertament á la dominació en la provincia, te pretensions d' ésser lo que l' meritat governador indicava, una veritable potencia electoral.

Avuy milita en lo camp silvelista, y está unit ab estreta amistat al diputat també silvelista que representa l' districte de Sta. Coloma de Farnés.

«Es potser pecar d' excés de malicia, lo sospitar que en lo nomenament del vocal de la Comissió organitzadora corresponent al districte de Sta. Coloma de Farnés, pogué influirhi la idea d' utilisar algun die la seva natural influencia ab fins electorals?»

L' actitud del vocal aludit en l' acte de la elecció, desde l' moment que hi hagué qui s' oposava al nomenament de la persona que resultá elegida, podria donarnos á entendre alguna cosa, pero los

fets nos donaran á entendre no poch tal vegada, en la vinenta lluyta electoral.

Y allavors si que podrá escriure lo nostre illustre company ab més motiu, si passa lo que 'ns temém, altres articles ab lo mateix títol de: *Axó se 'n va*.

Conformes del tot ab les apreciacions del *Diario de Gerona*, sols nos resta anyardir: ¡Pobre sometent, reduhit á fer los soldats en solemnitats y revistes y á servir de comparsa en les eleccions! Si quedés al país tant sols un xich de dignitat, tothom se donaria vergonya de serne.

—Llegim en *La Renaixensa* del die 14 d' aquest mes.

En la Junta general celebrada ahir á la tarde per lo Colegi d' advocats de aquesta ciutat, se presentá firmada per molts colegiats, y fou aprobada per unanimitat, una proposició fent constar lo molt desagradat ab que l' Colegi ha vist los nous Estatuts pera tots los Colegis del Regne, de que parlarem en la edició d' ahir, tant per molts de las disposicions que contenen com per lo procediment que s' ha seguit pera la seva publicació, y demanant que s' elevi una enérgica y rahnada exposició al Govern á fi de que deixi sense efecte dits Estatuts y disposi que continuhin observantse 'ls antichs fins que se 'n publiquin de nous que estiguin conformes ab lo modo de ser de cada Colegi.»

Esperem que no será l' unich que tal fassi lo Col·legi de la Ciutat Comptal.

—Hem rebut *La España Moderna* que 's publica á Madrid y ab la quina dexem establert lo cambi.

—Ahir fou objecte de divertits comentaris la idea peregrina de convertir lo portal d' Alvarez en una porta monumental situada al mitj d' una gran plassa, per l' estil de l' Arch de Triomf de Paris y de la Porta d' Alcalá de Madrid, quina noticia llegirem en dos periódichs locals. La veritat es que l' públich ho prengué com una broma de que 'ls aludits periódichs foren víctimes.

—Desde el Diumenge passat actua en lo Teatre Principal la Companya de zarzuela dirigida per los Srs. Vega y Quero, havent sigut ben rebuda per el públich. Ha posat durant la setmana diferentes obres en escena, cridan entre ellas la atenció la comedia de Vital Aza *Zaragueta*, que fou ben interpretada, notantse solsament la falta de ensaigs. Esperem que la companyia seguirá per el mateix camí, procurant com fins are, no repetir massa les obres.

—Pera l' die 12 del vinent Maig están convocades les eleccions pera la renovació de la meytat dels Ajuntaments. Per ara, aquí, lo públich no hi demostra gran interés y 'ls únichs que tenen la cosa un xich preparada son los carlins.

—Lo dissapte passat prengué possessió del càrrech de Governador Civil de la Provincia D. Ferran Alvarez Guijarro. Lo saludém respectuosament y li desitjém lo major acort en l' exercici de les seves funcions.

—Nostre estimat colega *La Lealtad* de S. Feliu de Gixols ha publicat un interesant article referent á la necessitat que se imposa avuy de agregar les poblacions de S. Feliu, Castell d' Aro y tota la Vall, al Partit judicial Gerona. Sentim que l' abundancia de originals nos impidexi reproduhir l' esmentat article, pero si Deu vol ho farem en el nombre vinent.

—Ha mort á Sta. Margarida de Vianya D.ª Carme Adroher de Socarrats, tia de de nostre estimat amic y consoci D. Martí Adroher Director de *El Correo de Gerona*, á qui acompayém en lo sentiment.

—J. LLINÁS Y C.ª—BANQUERS.—*Ciudadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsá. Obran comptes corrents ab interés.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—*Ciudadans* 16, y *Llebre*, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissaptes de 9 á 1 y 'ls diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

SECCIÓ LITERARIA

MEMORIAS D' UN SARDANISTA.

Cóm puch quedarme ab las ganas d' escriurelas, si l' que voldria fóra tenir l' enginy del mellor mestre de coblas ampurdanesas, pera compondre una tonada ab que 'ls meus recorts poguessen cantarse?

Pára atenció, jovent, y procura, com jo, no ésser may desagrahit.

I

Ballant sardanas vaig conéixer á la pagesa més galindoya del Ampurdá petit.

¿Que si las puntejaba bé, dihéu? ¿Que si movia l' cos ab una gracia que res tenia que veure ab la desinvoltura, ni ab cosa que pogués semblarshi de set horas lluny?

Las sévas galdas eran del color de las rosas barrejat ab lo color de las gemadas assutzenas: rosor blanca ó blancor rosada: com volguéu, minyons, com volguéu. Sas arecadas de plata y esmeraldas, present de la padrina de confirmar, (emparentada ab un argenter vell de Girona) saltirejavan com dos aucells acabats de sortir del niu que no saben avenirse de la sort que han alcansat. Una rialla pura y regalada s' entretenia en sos llabis, descubrint dos rengles de dents blancas que ni somniadas.

Lo vent, enjogassantse ab sos cabells negres y ab un

pany de son mocador del coll, va donarme una sessió de febra, mes de febra tan dolça que tant-de-bó la pogués encomanar als alligits!

Per lo que diu als dos minyons que donavan, un á cada costat, la ma á la fadrina, no m' engelosiren poch ni molt. Varen semblarme germans d' ella, y no hi tenian cap mica de retiransa.

II

Digui á la gentil balladora la meva estimació, y ella li doná l' més tendre y animador aculliment.

—¡Valdament no m' enganyis, com no t' enganyaré jo may de la vida!

Axi m' parlá y jo vaig respóndreli:

—Déu me llevi la salut, si may t' he d' enganyar.

Y 'ns hauríam casat pél juny vinent, sinó que l' seu pare duya voluntat á un altre minyó del meu temps, ne feya ja molt.

—Era l' pare d' ella un home corrat pél sols dels camps y vinyas, tant com pél de las festas majors estiuhencas. Quan se citava un sardanista de cap-d' ala l' retreya tothom á n' ell. Ballava á la antiga usansa, vull dir un xich massa estirat de cos y cama, y era un altre xich massa aficionat al antich contrapás que serveix pera cantarhi tota la Passió y Mort de Nostre Senyor Jesu-Crist.

Donchs jo vaig procurar apendre bé la sardana, y, assegurat de lluhirmhi, vaig puntejarla, de parella ab ma estimada, devant d' éll.

¿Voléu un home content?

Sabia que jo—mal no m' estiga l' dirho,—era bon minyó, y al veure qu' ensopogava tan bé ab sa filla 'ls contrapunts més enrevessats y dificultosos, esclamá ab alegría desmesurada y tot abessantme:

—Bé, noy maco! T' hi has lluhit...¿Vols casarte ab ma filla? Avuy fos y demà festa! ¡Cásathi; caséuvos! L' altre bordégas que la preten no s' hi avé de bon tros tan com tu, ab la noya!...M' hi ha caigut la baba, veyentvos puntejar tan ben avinguts...Tu m' has d' ésser gendre y no altre...Vull tenir per gendre un sardanista que fassi rotllo y tu, que ja 'n fas, més ne farás encara al costat meu.

III

Varem casarnos pél setembre, quan lo most se dexa espremer, dins las samals, la generosa sanch que fermenta y balla de goig; quan s' omplan els cups y 'ls vremenadors no 's cansan de tabolejar com uns plagas que son.

La nit de la diada en que l' senyor rector va casarnos, ufana la lluna de sa plenitut enviava al món claror abundosa y suau com l' amor d' una mare.

Y va omplirse de gent l' era que semblava una gran safata de plata vella. Espinguejá l' fluvíol, repicá l' tamborino, soná la gralla, y fadrins y casats, noys y nenas, tothom puntejá la sardana. Fins lo senyor Rector (may més ne tindrem cap de tan paisá!) va ferhi un punt dels seus, posantse un gran penjoll de sotana á cada costat pera que no li fes nosa.

La bulla durá duas horas llargas (la plagasitat del senyor Rector un quart y no més); rodá la porrona de l' un sardanista al altre; lo barber va treure corrandas que cantá l' hostalera ab un ayre de veu tan y més escayent que may: tothom semblava sortit de mare, mes tothom se n' aná á fer la non-non y á posar ploma aixis que la lluna, ab recansa d' enamorada, s' amagá darrera uns nuvols que, al cap de pocas estonas y quan ab ma nuvia eram ja al llit, se desferen en carinyós ruxat.

IV

Tinch, grat sia á Deu, dos nens y duas nenas més sanitosos que cap Estiuhet de sant Martí. Si al un li diuhen bonich, més al altre. Ningú diu que se m' semblin, ningú... llevat la dona. El sogre sosté,—a peu, á cavall y en carro,—que tots ells tenen el meu mateix posat.

Vé la nit de sant Joan; vé la de sant Pere y alsem gran pila de bruch y estellas ben rehinosas.

Está amanida... ¡Cala, noy gran, cala per tots quatre costats!... Ja fuma, ja espetega, ja s' encen, ja flameja enrojint las caras de tot lo voltant... ¡Quina cridoria! Vergé santa de Núria! Sembla que tot se n' entri.

Los meus fills y 'ls d' altres parroquians me donan las manetes á mí y al sogre, y aprenen de ballar sardanas al entorn de la fogayna.

¡Sardana del meu cor! Si sé, al morirme, qu' encara regnas plahenta y casta per plassas, masias y cabanyas; si sé qu' ets encara la dansa volguda dels meus, es segur, ben segur que moriré en gracia de Déu.

Joaquim Riera y Bertran.

Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca.

AVIS.

S' invita á tots los socis para la vetllada lliteraria-musical que tindrà lloch en los Salons del Centre lo dia 22 del corrent mes á las 9 del vespre, vetlla de Sant-Jordi Patró de Catalunya.

Gerona 19 d' Abril de 1895

P. A. DE LA J. D.

Lo Secretari

Regul Cumané

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Disapte, 20.—Sta. Inés de Monte-Pulciano vg.
Diumenge de Quasimodo 21.—S. Anselm b. y dr.
Dilluns, 22.—Sts. Sotero y Cayo pp mrs.
Dimars, 23.—S. Jordi mr. patró del principat de Catalunya.
Dimecres, 24.—S. Fidel mr. y Stas. Bona y Doda vgs.
Dijous 25.—S. March evang. y Sta. Franca.
Divendres 26.—S. Cleto y S. Marcellí pp. mrs.

QUARANTA HORES.

Avuy se trovan en la iglesia de la Catedral.
Demá comensarán en la iglesia de la Congregació.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del die 13 de Abril

Especies.	Mesures.	Pesetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	14'00
Mestay.	»	12'50
Ordi.	»	7'50
Segol.	»	00'00
Civada.	»	7
Besses.	»	12'00
Mill.	»	14'00
Panis.	»	14'00
Blat de moro.	»	12'00
Llobins.	»	8'00
Fabes.	»	11'50
Fabó.	»	13'00
Fassols.	»	25'00
Monjetes.	»	27
Ous.	Dotzena.	0'75

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferrria Vella.—3 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal para tenyir lo cabell. No te rival en lo mon, perquè á més de sos efectes marevellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.
Aquest assombrós y sorprent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També s troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPRESMPTA Y ENQUADERNACIÓ

DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfichs; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent á la Imprempta.

Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÁN, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impressió sobre paper satinat y ab cubierta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catalán» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y las bases definitivament aprobadas para la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.
Serveys complerts de cuyna. Cerería. Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desperata la gana, cura l' anémia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencias: Ampolla 10 rals.

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per excelencia, para combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

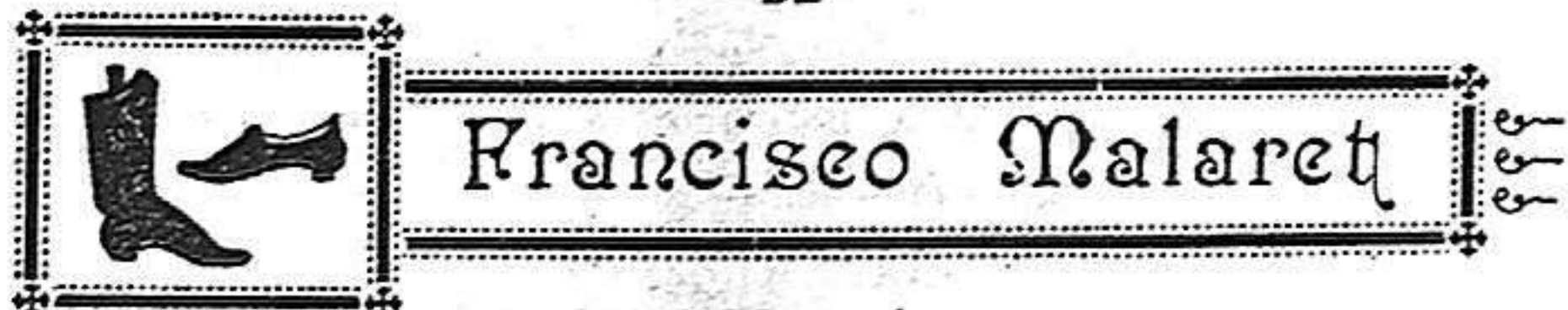
Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulante de les funcions digestives y despertador de tot organism embotrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
Al detall en totes les farmacies.

GRAN SABATERIA

DE

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.

devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de n Cot

Calsat para senyors desde.	6	PESSETES.
id. para senyores desde.	4	id.
id. para noys desde.	1'50	id.

Especialitat en lo calsat á la mida y de luxo.
Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87,949,791'98	ptes.
Actiu en idem.	15,337,928'87	»
Sinistres pagats fins á idem.	32,82,316'69	»
Reserves ó fondos de segur á idem.	4,178,675'62	»

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

NARCIÓ GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públich. Especialitat en perruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats para la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes para col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

LLIBRES

NOTICIA HISTÓRICA Y ARQUEOLÓGICA DE LA ANTIGUA CIUDAD DE EMPORION, con láminas. 5 Ptas.
CONDADO DE GERONA. LOS CONDES BENEFICIARIOS, (monografía histórica). 2 Ptas.
UNA VISITA AL CASTELL DE CARTELLÁ, ab láminas. 1 Pta.
SARCÓFAGOS ROMANO-CHRISTIANOS ESCULTURADOS QUE SE CONSERVAN EN CATALUNYA, con láminas.—(En prensa).

Aquests opúscols d' en Joaquim Botet y Sisó, se troben a venda á Gerona en les llibrerias de Torres y Franquet y Barcelona en la de Alvar Verdaguer.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament á SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMPANYIA SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se ven las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat para senyors, senyores y nens.

Especialitat para 'l que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers para decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pesetes la pessa.

Cromos, motllures, trasparents y cuadros

Novetat, bon gust y económica

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.—1

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims